

ΠΩΣ ΑΓΑΠΟΥΝ ΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΜΠΩΝΤΛΑΙΡ

Για δύο γυναίκες αισθάνθηκε πάθος, σφοδρό ο μεγάλος Γάλλος ποιητής, του παρελθόντος, αιώνας, Καρόλος Μπωντλαίρ. Για την Ιωάννα Ντιβάλ και για την Κα Σαρπιατίε. Την πρώτη την αγάπησε μ' έρωτα σαρκικό, την απέκτησε και έζησε μαζί της δεκατέσσερα δλοκλήρια χρόνια. Η δεύτερα υπήρξε το ποιητικό του Ινδαλμα, η Μούσα που του ενέπνευσε τα περισσότερα και ωραιότερα ποιήματά του. Η Ιωάννα Ντιβάλ, η έπιταλουμένη από τον Μπωντλαίρ και του; φίλους του «Μαύρη Αφροδίτη» ήταν μία κρεολή, που κατ' άλλους μὲν την είχε φέρει ο Μπωντλαίρ από τις γαλλικές αποικίες των Ινδιών, όπου νεο τον είχε στείλει ο πατέρας του για να ζυτνήσει μέσα του την όρεξη του εμπορίου, κατ' άλλους δέ, των οποίων η γνώμη φαίνεται και πιθανοτέρω, την είχε περιουλλεξει—άσχημη Παρισινή μικροθηλοποιό—από τα πεδωρογμια τής μεγαλουπόλεως. Από την πρώτη στιγμή που την είδε την αγάπησε ο ποιητής. Σωστό «ζου ντέ φούτε». Η «Μαύρη Αφροδίτη» ενέπνευσε εϋθύ, στον Μπωντλαίρ ένα υπερόλο «αποκλειστικό» πάθος, πάθος τόν οποίον ενέτεινε ή έτι άρκετό καιρόν άρνησίς της να του παραδοθή. Σύμφωνα με την κλασική ταζική και τών στοιχειωδών; φιλάρεσκων γυναικών, ή Ντιβάλ δέν έσπευσε ν' άνταποκριθή στον έρωτα του, για ν' αύξηση τόν ποθο του και να κάνει έτσι πιό σίγουρη την κατάκτησί της.

Άλλ' ο έρωσ του Μπωντλαίρ πρὸς την «Μαύρη Αφροδίτη» δέν διήρκεσε πολύ. Η μακριά μαζί της συμβίωσις τόν μετέβαλε στην άρχη μὲν σε συμπόσια, στο τέλο; δέ σε οίκτο για την γερασμένη, άρρωστημένη, σχεδόν παραλυτή, πλιητή έρωμένη του. Άλλα και χωρίς την μακριά συμβίωσι και άν δέν γενοϋσε τόσο γλήγορα και άρρωστούσε λόγω τών στερεησεων και κάποιος κληρονομική νόσου, ή Ντιβάλ, πλιη στην ψυχή του Μπωντλαίρ γαηγορα θά έπληχετο ο κορος.

Διότι ή Ντιβάλ δέν είχε κανένα από τα χαρακτηριστά εκείνα που κάνουν τις γυναίκες για καιρό αγαπητές. Ούτε όρατα ήτο, ούτε είχε πνεύμα ή χιρί. Τό μόνο της έρωτικό χάρισμα ήτο ή φλογερή της ιδιοσυγκρασία και τα σφαιρα πολύτετρα χάρια της. Άλλ' αυτα φαίνεται ότι δέν ήσαν άρκετά για να διτηρησουν έτι μακρόν άσβηστο τόν έρωτα του Μπωντλαίρ. Πιπεπονείτο διαρκώς; ότι ή φίλη του δέν είχε κανένα ψυχικό χάρισμα. Ο κυριώτερος όμως λόγος για τόν οποίον έπιασε γλήγορα να την αγαπή ήτο ότι δέν άνταπεκρίνετο καθόλου ή όμο θα ήθελε αύτος στον έρωτά του ή «Μαύρη Αφροδίτη». Σε άλλους ή ψυχρότης αυτή, ή άδιαφορία εκ μέρους μιάς γυναικός; εντέινει τον έρωτα. Στόν Μπωντλαίρ, συνέβη τό αντίθετο. Και είνε παράδοξο τό γεγονός αύτό διότι από τό έργο του φαίνεται ότι ο γυναικείος τύπος; τής προτιμώσεώς του, ήσαν άκριβώς; ή γυναικες του είδους τής; Ντιβάλ, ή άλαστοικες και άδιάφορες, ή φιλάρεσκες και δεσποτικές, ή γυναικες που έχουν καθώ; λέγει σ' ένα ποιήμά του «το μεγαλύτερο τόν παγερό τής; στείρότητας» έκεινες που λάμπουν σαν άστρα άνωφελη, ή πλιωμένες; από χρυσό διαμάντι, άσπάλι «φως».

Φαίνεται όμως; ότι ούτε και ό; χαρακτήρ δέν ήτο περίφημη ή Ντιβάλ. Άν πιστέψωμεν τουλάχιστον την μητέρα του Μπωντλαίρ, δέν έπρόκειτο τίποτα λιγώτερο, τίποτα περισσότερο, παρ' όσον μιάς εκ γενετής; εταίρας ή οποία είχε προσκολληθεί στον Μπωντλαίρ μόνον και μόνον για να του άπομύζα τα λίγα χρήματά του. «Άν αγαπούσε τον γυιό μου, προσθέτει ή μητέρα του Μπωντλαίρ σ' ένα γραμμα πρὸς κάποιον συγγενή της, άν τόν αγαπούσε έστω και λίγο, ά τότε βέβαια θα την συγχωρούσα. Μες; στο σωρο τών γραμμάτων της (των γραμμάτων τής; Ιωάννας Ντιβάλ) πρὸς έμένα, δέν βρισκω για τό γυιό μου ούτε μιά λέξη αγάπης!» Άπ' την γυναικα αύτή υπέφερε πολλά ο Μπωντλαίρ, δέν πρέπει όμο; να την άναθεματίσωμε, διότι χωρίς αυτήν δέ θάγγαφε ίσως; μερικά από τά ωραιότερα ποιήματά του. Έννοείται ότι όμο; ή Ντιβάλ έτσι και ο Μπωντλαίρ έφόσον διαρκούζεν ο δεσμός; τών; τής; Έκανε άρκετά; άπιστίες. Στο έργο του συναντούμε πολλά γυναικεία όνόματα, Σάρρα, Βέρθα, Μιργαρίτη, Μιρία. Είνε ή μικρές; έφήμερές; του άγάτες; που τής; άπεθανάτισε σε μερικούς; του σίχους; ο ποιητής. Οι αγάπες του αυτές για τις όποιες; ο ίσως; σε σχετικώς; διηγήσεις; έλεγε για να προξενεί εντύπωση, τι παρadoxότερα πράγματα, έδωκαν άφορμή στη δημιουργία διαφόρων θρόλων που άναφέρουν οι βιογράφοι του. Ένας από τούς; θρόλους; αύτούς; ο όμο; ολιγώτερο ένδιαφέρον, είνε και ο έξης; :

Υπήρχε έποχή όπου δέν ήρσαν στον Μπωντλαίρ παρὰ

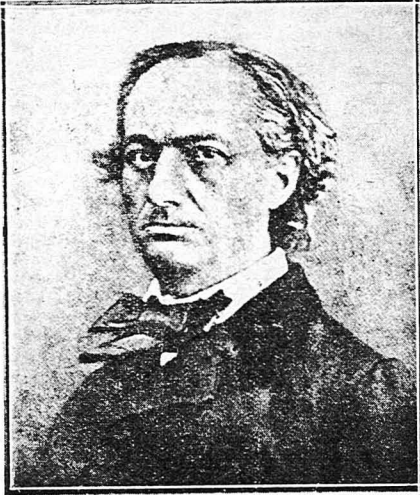
μόνον ή πολύ ψηλές; γυναίκες και άλλη πλιη, όπου δέν του άρσαν παρὰ μόνον ή πολύ κοντές. Κάποτε διηγούμενος; ν' άναστανόγματα και διωλήματα μακράς; σιωπής; μιλι τέτοιου είδους; κατακτησί του έλεγε; : «Έίταν ή κοντότερη γυναίκα; του κόμοου. Όχι περισσότερο από μισό μέτρο!» Μιά ξανθιά που παρευρέκετο στην παρὰ του τόν άκουσε με μιλια γουρλωμένα και όρθάνοιχτο στόμα. «Έξαιρα ο Μπωντλαίρ, άντιλαμβάνόμενος; την έκπληξή της; διακόπτει την διήγησί του (στην άρχική του τερατολογία έπρότνετε και άλλες για συμπλήρωμα) και τής; λέγει άργά; με ύρος; έπίσημο και στομφώδες; : «Δεσποινίς; σεις; την οποία στεφανώνουν σιάχεις; χουσοί (τα μαλλιά της) και ή οποία; τόνον υπερόχος; με άκούετε, τυροπλώντες; με με την λευκήν μαριουργην τών εξαισιών; δοντιών σας; έπιτρέψτε μου να σά; πω κατα ποιόν τρόπον θα ήθελα να σάς; αγαπήσω. Θά ήθελα, άφου σά; έδενα τά γέγρια και σάς; κρεμούσα άνάποδα από τό ταβάνι της; κάρμαρας; μου, να γονατίσω και να φιλήσω τά γυνιά σας; πόδια!»

Η ξανθιά μικροϋλα στο άκουσμα τών καταπληκτικών; αυτών λόγων του Μπωντλαίρ; σηκώθηκε και τόζκασε κατατρομαγμένη. Φαίνεται έν τούτοις; ότι ο Μπωντλαίρ; δέν άντακείετο άλλ'. Έξέφραζε ειλικρινή; ποθο.

Έτσι τουλάχιστον ισχυρίζεται; ο φίλος του ίπου; περιέσσετο τό άνεκδοτο. «Την όνειρευέτο, προσθέτει; ο έν; λόγφ φίλος; για ν' αποδείξη; ότι ο πόθος; του Μπωντλαίρ ήτο ειλικρινής;—έναν δλοκλήρο; μίηνα, κρεμασμένη. Έπί; τού ζητηματος; αύτου; μās; μίλησε; εκείνη; τή; βραδεία; όρες; δλοκλήρες. Και όταν; χωρισθήκαμε; μās; ελπε; άναστανόζοντας; βαθεία;—Κέρμα; που έφυγε! Η μικροϋλα; αύτή; θά ήμπορούσε; να διασκεδάση; λίγο την ανία; μου».

Παρ' όσα; και άν; διατείνεται; έν; τούτοις; ο φίλος; του Μπωντλαίρ; παραδοξολογίες; όσαν; την; περιπαινω; προδιδουν; πόνο; ψυχικό; ψυχική; έρημοσι. Ο Μπωντλαίρ; δέν ήτο; ευτυχής; με; την; φίλη; του; και; προσπαθούσε; να; βρη; κοντά; σ' άλλες; γυναίκες; την; ευτυχία;. Εκείνη; κοντά; στην; όποία; ευρήκε; την; περισσότερη; και; διαρκέστερη; σχετικώς; ευτυχία; υπήρξε; ή; Σαρπιατίε. Αυτή; καθώ; θα; ιδούμε; σε; άλλο; άρθρο; ότι; μόνον; του; ενέπνευσε; τά; ωραιότερά; του; ποιήματα; αλλά; και; έφερε; κάποια;—έφήμερη; άλλοιμονον! —πραγματική; ο; μως; άνακούφιση; στη; χιλιόβασανισμένη; ζωή; του.

Κλ. Παράδοξος

Κάρολος Μπωντλαίρ

χής; με; την; φίλη; του; και; προσπαθούσε; να; βρη; κοντά; σ' άλλες; γυναίκες; την; ευτυχία;. Εκείνη; κοντά; στην; όποία; ευρήκε; την; περισσότερη; και; διαρκέστερη; σχετικώς; ευτυχία; υπήρξε; ή; Σαρπιατίε. Αυτή; καθώ; θα; ιδούμε; σε; άλλο; άρθρο; ότι; μόνον; του; ενέπνευσε; τά; ωραιότερά; του; ποιήματα; αλλά; και; έφερε; κάποια;—έφήμερη; άλλοιμονον! —πραγματική; ο; μως; άνακούφιση; στη; χιλιόβασανισμένη; ζωή; του.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Ο ΓΕΩΡΓΟΣ

Δύο ζευγαρωμένα βόδια, αδύνατα και πεινασμένα, τριβούν ν' αλετρι πού με τό ένα χέρι κρατεί ο γεωργός; και με δύναμι τό σπρωχνει σαν νάθελε να τό βοηθήση, και σπιδαμή πρὸς σπιδαμή, πδί πρὸς πόδι, έλαφρά; ξεσχίζε; τη γή.

Ο γεωργός; γεμάτος; πείσμα; και; θυμό; έκει; που; σκυφτά; βαδίζει; βλεπόντας; την; τής; λέγει; :

—Να; σού; που; τό; κατακλυσμό; τού; Νως; δέν; φοβήθητες; !

—Νά; σού; που; ή; αιωνιότη; δέν; σε; κατάλασε; !

—Να; σού; που; τ' άχόρταγι; σωθικά; σου; τ' όσες; υπάρξεις; έφυγει; !

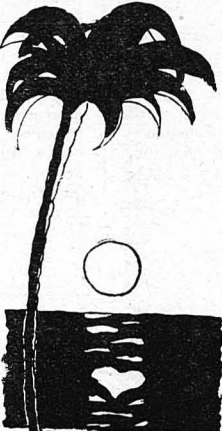
—Να; σού; που; κάθε; πράγμα; με; ζωή; καταστρέφης; !

—Να; τάμα; ο; σπόρο; αυτών; που; στείρω; θά; φυτρώση; μέσα; στο; κορμί; σου; κι; άπ'; τή; σάρκα; σου; θά; βγη; τό; γλυκό; ψωμί; για; να; τή; σου. Με; την; τέχνη; και; την; ετιστήμη; σ' έχω; δούλα; μου, σκαλά; μου; !...

Κ' ή; γή; στο; άκουσα; αύτό; κουνήθηκε; σιγανά; και; με; τό; γέλιο; ποδ; τής; χάρεις; τό; γαργαλητό; τού; όργώματος; είνε; στο; γεωργό; :

—Άτίε; κακομοίρη; μου; ζύσε; με; λιγάκι; γιατί; με; τρώει; ή; πλάτη;... Κι; έννοια; σου; ψυχή; μου;... Θά; έρθη; κ' ή; σειρά; σου; για; να; γλυκάνης; τό; βιβύ; μου; τό; στομάχι; !...

Κ. Αρδόνης

Τις; έζησεν; αιώνια; και; ήδονή; όποίαν; δυ; άμειβα; να; εδρωμεν; εις; την; μακροζωϊαν;.

Ι. Ρίζος; Νερουζός;

Μισώ; μωρό; τού; έχοντας; όρατιν; ήθηορειν; αυδέν; δέ; φίλων; ευγενέ; πρὸς; την; έλευθερίαν;.

Άλέξ. Σούτσος